

Beleidsplan van de Regenboogkerk te Epe voor 2011 tot en met 2015

Identiteit

De Regenboogkerk van Epe vormt een gemeenschap van gelovigen.

Het geloof dat hen samenbindt stoelt op de Bijbel.

De kern van dit geloof is dat God, de Vader, zich openbaart in en door zijn Zoon Jezus Christus. In Zijn leven, sterven en opstanding voor ons is het Koninkrijk van God nabij gekomen. Het geloof wordt ons door de Heilige Geest ingegeven; de Geest is het die ons leven vernieuwt en die ons samenbrengt in de gemeente, dat is: het lichaam van Christus.

Wij proberen aan dit geloof gestalte te geven door:

- een persoonlijke omgang met God in het gebed en het lezen van de Bijbel;
- een meelevend lid te zijn van onze geloofsgemeenschap, het omzien naar elkaar
- dienstbaar te zijn aan de samenleving.

Visie

De Regenboogkerk van Epe wil een geloofsgemeenschap zijn:

- met een zodanig klimaat, dat mensen daarin iets kunnen ervaren van de door Jezus Christus belichaamde liefde van God en de hoop op een nieuwe toekomst voor mens en wereld;
- die samenkomt rondom de onopgeefbare kern van geloven, waarbij er ruimte is voor veelkleurigheid in de verschillende vormen van geloven en beleven;
- waar mensen worden gestimuleerd om actief hun gaven in te zetten voor de gemeente en voor de samenleving waarvan we deel uitmaken;
- waar mensen elkaar in alle openheid ontmoeten en samen vieren, leren en dienen, rondom het Evangelie;
- waar Vorming en Toerusting een wezenlijk onderdeel van de activiteiten is;
- waar ruimte is voor 'geloven als zoektocht';
- met een positieve uitstraling naar buiten.

Om een geloofwaardige geloofsgemeenschap te kunnen zijn, zullen bovengenoemde uitgangspunten in concrete plannen (beleidsvoornemens) omgezet moeten worden.

Op grond van bovenstaande identiteit en visie komen we tot de volgende algemene beleidsvoornemens. In de werkplannen van de kerkenraad en de beraadsgroepen zullen deze voornemens geconcretiseerd moeten worden..

Beleidsvoornemens

* *Werkwijze:*

De kerkenraad zet de grote beleidslijnen uit. Daarbinnen krijgen commissies, predikanten en andere gemeenteleden de ruimte voor eigen initiatieven. Dit omdat we ook een levende en levendige gemeente willen zijn.

De initiatieven en jaarplannen worden eerst als voorstel voorgelegd aan de kerkenraad. Die wordt ook op de hoogte gehouden van de uitwerking ervan, zodat een goede coördinatie mogelijk is van wat er in de gemeente gebeurt. Dat betekent niet dat creativiteit en

initiatieven in de gemeente aan banden worden gelegd, maar dat we daarmee de eindverantwoordelijkheid van de kerkenraad serieus nemen. Beleid kan niet zonder leiding en de kerkenraad vervult daarin een sleutelrol.

Het kan gebeuren dat bepaalde vormen van beleven soms (tijdelijk) meer gewicht in de schaal leggen. Die ruimte willen we elkaar geven. Belangrijk daarbij is echter dat het onderlinge contact en de onderlinge verbondenheid gewaarborgd blijven: er moeten geen 'kerkjes binnen de kerk' ontstaan en er moet voorkomen worden dat er een te grote onbalans ontstaat. Er is eenheid in verscheidenheid en verbondenheid.

*** Waar willen we aan werken?**

- a) De verhouding tussen de veelkleurigheid aan vormen van beleven en de onopgeefbare kern van geloven zoals verwoord in de identiteitsparagraaf;
- b) Het vorm geven van persoonlijke omgang met God in het gebed en het lezen van de Bijbel, en het vorm geven aan het 'leren' binnen de gemeente;
- c) Het stimuleren van 'het meelevend lid-zijn' en van 'het omzien naar elkaar';
- d) Dienstbaarheid aan de samenleving;
- e) Het klimaat van de gemeente.

Ad a) Veelkleurig rondom de onopgeefbare kern.

Veelkleurigheid aan geloven en beleven is in onze gemeente een feit. Tegelijkertijd is het ook iets wat we positief willen waarderen, vanwege de ruimte die men ervaart als men zichzelf mag zijn en blijven in geloven en beleven. Maar ook vanuit de gedachte dat de Bijbel zelf veelkleurig is (denk alleen al aan de zo verschillende evangeliën) en dat we alleen samen met alle heiligen, die heel verschillend zijn, in staat zijn iets van de dimensies van Gods liefde te vatten (Efeze 3: 18).

Dat kan dan alleen als we in die liefde geworteld zijn die gebleken is in Jezus (vers 17). Veelkleurigheid is daarom geen doel in zichzelf. Dat brengt ons terug bij wat in de identiteitsparagraaf geformuleerd is als een onopgeefbare kern van geloven. De kerk mag (moet) duidelijk zijn over haar identiteit, zeggen waar zij voor staat, namelijk dat zij kiest voor het evangelie. Van gemeenteleden mag verwacht worden dat ze deze kern onderschrijven, of op z'n minst willen respecteren.

In het organiseren van activiteiten wordt gezocht naar een zodanige balans dat de verschillende vormen van geloofsbeleving voldoende tot hun recht kunnen komen. Daarbij is er ook ruimte voor 'geloven als zoektocht'. In allerlei activiteiten (kerkdiensten en groepswork) wordt aandacht besteed aan vragen die leven bij gemeenteleden ("herken ik me in datgene wat aan de orde wordt gesteld en de manier waarop?").

Belangrijk hierbij is wat we hierboven bij 'werkwijze' al beschreven, namelijk dat het onderlinge contact en de onderlinge verbondenheid binnen de gemeente gewaarborgd blijft. Er is eenheid in verscheidenheid en verbondenheid.

Ad b) Persoonlijke omgang met God en 'het leren' binnen de gemeente.

Wij proberen het geloof handen en voeten te geven door een persoonlijke omgang met God in het gebed, in het lezen van de Bijbel en in het onderlinge gesprek.

Onze dynamische tijd maakt het moeilijk om tijd te nemen voor de omgang met God en onze mobiliteit zorgt ervoor dat de zondag als oase van rust onvoldoende tot zijn recht komt. Het dagelijks leven met God en de geestelijke groei komen daardoor in de knel. Daarom zal de noodzaak van een levend geloof juist in onze tijd beklemtoond moeten worden.

We zullen elkaar moeten aanvuren en bemoedigen om tijd te nemen voor een persoonlijk gebedsleven en om te werken aan de eigen spiritualiteit. Bovendien zal juist het gebed onmisbaar zijn voor een gemeente die een positieve uitstraling wil hebben naar buiten.

Op verschillende manieren kan hieraan vorm worden gegeven. Bijvoorbeeld in activiteiten waarin men heel concreet met bijbelstudie en gebed bezig is. Maar behalve deze activiteiten zijn er nog vele andere, minder traditionele, vormen waarin aan 'het leren' en de 'omgang met God' gestalte kan worden gegeven.

ad c) Geloofsgemeenschap: 'meelevend lid-zijn' en 'omzien naar elkaar'.

In de kern van ons belijden staat: "de Geest is het die ons leven vernieuwt en die ons samenbrengt in de gemeente, dat is: het lichaam van Christus".

Als gelovigen worden we niet op onszelf terug geworpen, maar we zijn onderdeel van een geloofsgemeenschap. We zijn, in de bijbelse beeldspraak, een deel van het lichaam van Christus. Hij is het Hoofd van het lichaam. We kunnen niet zonder Hem, maar ook niet zonder elkaar. Als leden van de gemeente zijn we op elkaar aangewezen. Het duidelijkst komt dat naar voren in onze zondagse eredienst, in de kerkdiensten, waarin we samenkomen om God te zoeken, maar waarin we ook elkaar ontmoeten als broeders en zusters in de Heer.

We willen stimuleren dat mensen op een meelevende manier lid zijn van onze gemeente. Dat betekent dat we willen bevorderen dat zoveel mogelijk mensen hun verschillende gaven en talenten kunnen inzetten. We zullen zoveel mogelijk 'gavengericht' werken in plaats van 'vacaturegericht'. Dat vraagt om:

- een flexibele kerkelijke organisatie(structuur);
- ondersteuning van gemeenteleden bij het ontdekken van hun gaven;
- training en toerusting.

Het omzien naar elkaar wordt op verschillende manieren vormgegeven.

- In de pastorale structuur:
Daarin zijn het met name de contactpersonen en de predikanten die de contacten met individuele gemeenteleden onderhouden. De structuur met contactpersonen is een vorm van 'pastoraat met een lage drempel', waarin het draait om aandacht voor en betrokkenheid bij elkaar ('ontmoetingspastoraat'). De intensievere contacten rondom crises of hoogtepunten in het leven worden verzorgd door de predikanten. Binnen de pastorale sectie is de sectieouderling degene die coördineert.
- In onderling diaconaat:
Het omzien naar elkaar heeft ook betrekking op het materiële vlak. We willen elkaar tot een hand en een voet zijn; dat betekent dat we zo nodig ook heel praktische hand- en spandiensten voor elkaar verrichten.
- Binnen de gemeente functioneren allerlei commissies en groepen, waarin mensen elkaar ontmoeten. We denken hierbij aan de beraadsgroepen, commissies voor evangelisatie, ZWO, kinderdienst en eredienst, maar ook aan gespreksgroepen, bijbelstudie- en gebedsgroepen, koren en groepen voortkomend uit de Alphacursus.

Rondom nieuwe activiteiten kunnen ook nieuwe groepen ontstaan. In al deze groepen zullen de elementen uit de identiteitsparagraaf (omgang met God, omzien naar elkaar, dienstbaar aan de samenleving) aan de orde moeten komen. In de groepen is er ook een betrokkenheid op en bij elkaar. We willen stimuleren dat het ook een pastorale betrokkenheid zal zijn.

- Ook tijdens de kerkdiensten wordt aandacht besteed aan het omzien naar elkaar.
 - In de ontmoeting tijdens de dienst (missen we iemand?) merk je dat iemand geraakt wordt door wat er gebeurt.
 - Verder 'rondom de diensten': ontmoetingen in de hal, het elkaar treffen tijdens het koffiedrinken.

Wij zijn in Epe niet de enige geloofsgemeenschap. Als leden van onze gemeente weten we ons verbonden met leden van andere kerkgenootschappen, omdat we samen deel uitmaken van het ene 'volk van God onderweg'.

De Protestantse Kerk in Nederland wordt in Epe gevormd door de gereformeerde Regenboogkerk en de hervormde gemeente. De hervormde gemeente bestaat uit de 'Grote Kerk'-gemeente en de wijkgemeenten van bijzondere aard 'de Goede Herderkerk' en 'de Sionskerk'. Het uitgangspunt van de samenwerking is om datgene samen te doen wat mogelijk is.

Verder streeft de Regenboogkerk naar steeds betere samenwerking met de andere kerken die aangesloten zijn bij de plaatselijke Raad van Kerken. Grootschaligheid die ten koste gaat van samenhang en gemeenschap zal vermeden moeten worden. We zullen blijven zoeken naar manieren om elkaar steeds beter te leren kennen als medegelovigen van verschillende kerkgenootschappen.

ad d) Dienstbaarheid aan de samenleving

Is Epe gebaat bij de aanwezigheid van onze kerk? Hoe kunnen we dienstbaar zijn aan de samenleving?

We willen samen met andere kerken openstaan voor onze verantwoordelijkheden ten aanzien van leden van de samenleving. We willen handen en voeten geven aan barmhartigheid en gerechtigheid. Het gaat dus om activiteiten in woord en daad. Het een kan niet zonder het ander. In navolging van Jezus mogen we tekenen oprichten van het Koninkrijk van God dat in Hem nabij is gekomen. De dienstbaarheid uit zich in diaconale, missionaire en pastorale activiteiten.

- Diaconale activiteiten

We willen in het bijzonder opkomen voor de zwakkeren in de samenleving en we willen omzien naar hen naar wie niemand omziet. Juist ook buiten de grenzen van onze plaatselijke kerkelijke gemeente.

Voorbeelden:

- Activiteiten van de eigen Diaconale Beraadsgroep en die van bijvoorbeeld het Diaconaal Netwerk;
- De Commissie Maatschappelijke activiteiten van de Raad van Kerken.

- Missionaire activiteiten.

- Ons geloof willen we graag delen met anderen die er niet, of in mindere mate, bekend mee zijn. Het is ons verlangen om met hen daarover in contact te treden. Bovendien zouden we hen graag binnen de gemeenschap van de kerk verwelkomen!

Voorbeelden:

- Gezamenlijke georganiseerde evangelisatieactiviteiten (als bijv. de Alphacursus en de jaarlijkse kerstactie);
- Gezamenlijke activiteiten op het terrein van zending, werelddiaconaat en ontwikkelingssamenwerking;

- Op pastoraal gebied open staan voor 'een ieder die de Heer op onze weg brengt' (citaat uit het bevestigingsformulier van ambtsdragers).

ad e) Het klimaat van onze gemeente.

We willen aansluiting zoeken bij de belevingswereld van jongeren en hun de ruimte geven voor beleving van de eigen cultuur binnen de kerk. Maar ook hierbij geldt, dat die gegeven ruimte in balans moet zijn met ruimte voor mensen van andere leeftijden. Er zijn ook andere legitieme verwachtingen en verlangens, bijv. ten aanzien van de kerkdiensten.

Positieve uitstraling naar buiten. Dit heeft invloed op tal van activiteiten.

Een aantrekkelijke gemeente is een gemeente met

- een luisterend oor;
- een helpende hand.

Van wezenlijk belang daarbij is de geloofwaardigheid in woord en daad. Alleen met een geloofwaardige geloofsgemeenschap zullen mensen zich willen identificeren. Vanuit het element van 'dienstbaarheid aan de samenleving' heeft de gemeente een luisterend oor voor wat er speelt in de samenleving. Zo mogelijk speelt de gemeente daarop in en biedt de helpende hand. Dat geldt voor de gemeente als geheel, maar ook voor individuele gemeenteleden.

*** *Gastvrijheid***

Belangrijk is het gevoel over te brengen dat mensen (gasten) welkom zijn.

Een kerk die openstaat voor de buurt. Laagdrempelig. Dit wordt mede bevorderd door het kerkelijk centrum open te stellen voor andersoortige activiteiten, die niet strijdig zijn met de kerkelijke activiteiten.

*** *Kerkdiensten***

De kerkdienst moet uitnodigend en inspirerend zijn. Het accent ligt niet op formaliteiten, maar op de ontmoeting met God en elkaar. In de diensten hebben ook gasten het gevoel welkom te zijn. De prediking is helder, troostend en appellerend, met een oproep tot het maken van persoonlijke keuze voor God, in navolging van Jezus Christus, met aandacht voor het werk van de Heilige Geest en de persoonlijke toepassing van Gods Woord op alle terreinen van het leven. Een grotere inbreng van gemeenteleden is gewenst.

Wij denken aan:

- Het betrekken van gemeenteleden bij de voorbereiding en de uitvoering van de diensten;
- Een aansprekende presentatie die aansluit bij onze tijd;
- Het aan de orde stellen van actuele thema's en praktische zaken in de bijzondere diensten.

Zo mogelijk met andere kerken samen, treedt de gemeente naar buiten om duidelijk te maken wat ze doet en waar ze zich mee bezig houdt (bijv. via de lokale media).